

søgt i 90erne at komme til et Resultat, som jeg nok tror vil være tilnærmelsesvis det rigtige. Men det drejer sig jo ikke ene om de to Poster, der ere nævnte, der er jo mange flere. Man kan tage fra Støvlerne, Manden har paa, Bukserne og hele Klædningen lige op til Hatten — alt dette maa han betale Told af, og det er ikke den mindste Told, der er lagt paa disse Varer. Den Skat, som Arbejdsmanden maa betale deraf, bliver stor i Forhold til hans Indtægt. Og tager man saa ogsaa Spisevarer, vil man se, at der er mange, mange Ting, der bruges i den daglige Husholdning Aaret rundt, som en saadan Arbejdsmand ogsaa maa betale Skat af. Men desuden hans Arbejdsredskaber og de Ting, som bruges i Husholdningen, Tallerkener, Fade, Gryder, og hvad det nu hedder alt sammen, der ogsaa det betaler han Skat af. Man har anslaaet dette til 30—40 Kr. om Aaret, og har en saadan Mand nu en Arbejdsindtægt af 500 Kr., er det alligevel en haard Skat at paalægge ham. Derfor tiltaler dette Skattegrundlag mig ikke. Jeg indser godt, at der er kommet mange Penge ind paa den Maade, men disse Penge ere ikke retfærdigt tagne.

Jeg finder derimod, at den direkte Beskatningsmaade er ganske anderledes tiltalende. Man ved, hvad man faar, og man ved, hvad man skal give, og derfor er jeg overordentlig glad ved det foreliggende Forslag til en Arveskat. Det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) gennemgik ret udførligt dette Lovforslag og havde jo ret mange Indvendinger at gøre, men jeg fik dog ud af det, at det ærede Medlem vilde medvirke til at faa noget ud af dette Lovforslag. Det glæder mig, idet jeg sætter Pris paa baade den Energi og den Evne til at være med i et saadant Arbejde, som dette ærede Medlem sidder inde med. Det ærede Medlem vilde derimod ikke være med til at give en Arveskat til Kompensation for den Nedgang, som Toldlovsforslaget vil medføre. Ja, det har jo mindre at sige i og for sig, om man siger, at denne Arveskat er Kompensation for Nedgangen paa Toldloven, eller man blot siger, at den skal gaa ind i Statskassen. Naar blot den kommer der ind, er det mig tilstrækkeligt. Vi have Brug for den til at dække alle de mange Krav, som stilles til Statskassen paa de forskelligste Omraader.

Jeg skal ikke trætte det høje Ting med at gennemgaa de enkelte Paragraffer, og det saa meget mindre, som jeg i det hele kan tiltræde Lovforslaget, som

det foreligger. Men jeg vil dog gøre et Par Bemærkninger, og disse skulle da samle sig om tre store Hovedsynspunkter, hvorunder jeg mener at kunne indbefatte de forskellige Paragraffer.

Lovforslaget gaar jo ud paa at fastsætte den Afgift, som skal svares af Arven. Den er ganske vist noget større, end man er vant til, men den Forøgelse, som kræves i Lovforslaget, forekommer mig dog, i Forhold til, hvad der kræves i andre Lande, at være ret moderat. Derfor har jeg med stor Glæde kunnet tiltræde den Skala, som indeholdes i Lovforslaget.

Det næste Hovedpunkt, som en stor Del af Paragrafferne samle sig om, er at fastslaa, hvad der falder ind under Betegnelsen Arv, saaledes at der skal svares Afgift deraf, f. Eks. Gaver og lignende. Jeg finder, at der her er anvendt stor Omtanke og overordentlig megen Omsigt paa at samle alt, saaledes at man er sikker paa at faa det hele med. Straks, da jeg læste Forslaget, efter at det var blevet forelagt i det andet Ting, var jeg noget betænkelig ved det Punkt, som ogsaa det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) i Dag har draget frem, at der skulde betales Arveafgift straks, naar en efterlevende Ægtefælle kom til at sidde i uskiftet Bo. Jeg er glad ved, at den højtærede Minister paa dette Spørgsmaal har fundet en Løsning, som tilfredsstillende mig i alle Maader. Ligeledes er jeg tilfreds med, at Betaling af Arveafgift af faste Ejendomme i mange Tilfælde kan ske afdragsvis, saaledes at hele Arveskatten ikke skal falde straks, hvilket i adskillige Tilfælde, hvor det drejer sig om en større Afgift, muligvis kunde forvolde Vanskeligheder.

Paa et enkelt Omraade har jeg været noget betænkelig, nemlig det, der handler om Afgift af Gaver og Legater. Hvor Legatet gælder en enkelt Person eller Familie, finder jeg det rigtigt, at der betales Skat deraf, men derimod har jeg været noget betænkelig, naar Legatet gjaldt Samfundsformaal. Det er jo dog ikke saa sjældent, at der stiftes Legater, der have til Formaal f. Eks. at fremme Oplysning, og som altsaa ville komme det hele Samfund til gode, ikke alene hvad Børneopdragelsen angaar, men paa forskellige andre Omraader. Jeg har været noget ængstelig ved, at der skulde tages Skat ogsaa af disse Legater, idet det jo paa en Maade var at tage af den ene Lomme og lægge over i den anden. Imidlertid kan jeg her berolige mig med, at Ministeren er i Stand til at nedsætte Afgiften i saa-